

Socialudvalget

Randers 20/5 2020

Profit på manglende støtte til børn med handicaps

Som vi har kunne læse de seneste uger i Ekstra Bladet, så er der blevet unddraget anbragte børn med handicaps, adgang til den nødvendige støtte. Det beviser, at de nuværende kontrolforanstaltninger ikke er tilstrækkelige. Vi forældre til anbragte børn med handicaps må ingen dialog have med dem som drager omsorg for vores børn. Derved kan vi ikke sikre os at vores børn får den nødvendige støtte til deres handicaps. Da det er et gennemgående tema, at forældre til anbragte børn ikke må være en del af indsatsen overfor barnet, så har vi som forening en række spørgsmål til Social- og Indenrigsministeren.

- 1) Vil Social- og Indenrigsministeren vælge en anden aktør til at vurdere kommunernes indsats overfor barnet med handicaps? (Ankestyrelse og Socialtilsyn kræver en ressourcestærk forælder, hvilket ikke altid giver barnet støtte. Det skal være en opsøgende aktør, der skal sikre barnets støttebehov, som er uvildig fra kommunen.)
- 2) Hvilken specialiseret faglige kompetence har Socialtilsynene og Ankestyrelsen til at vurdere om et barn får den nødvendige specialiserede støtte til barnets handicap?
- 3) Vil Social- og Indenrigsministeriet forpligte tilsynet til at lade sig vejlede af de fagpersoner, der har udredt barnet før en anbringelse, for at sikre børn den specialiserede og nødvendige indsats til deres handicaps?
- 4) Vil Social- og Indenrigsministeriet udfærdige retningslinjer om mere kontakt/dialog mellem barn/pleje/skole/institution og forældrene, når et barn mistrives i anbringelsen? (Al evidens fra VIVE viser at dette hjælper barnets trivsel.)
- 5) Vil Social- og Indenrigsministeren sikre tryghed for det anbragte barn, ved at gøre dialog mellem forældre og plejere/institution/skole/fagpersoner til en rettighed for barnet?
- 6) Vil Social- og Indenrigsministeren sikre tryghed for forældrene til et anbragt barn, ved at indføre ret til udøvelse af forældermyndigheden ved dialog mellem plejere/institution/skole/fagpersoner?
- 7) Vil Social- og Indenrigsministeren sikre at anbragte børn ikke får frataget hjælpemidler og specialiseret støtte til deres handicaps under anbringelsen?

Eksempel på negligering af barnets støttebehov

Vi fremsender et eksempel på fratagelse af ovenstående rammer, som et privat dokument, bilag A. Årsagen til tvangsadskillelsen var at forælderen var stresset, hvilket vi ønsker en generel stillingtagen til om anbringelsesgrundlag er proportionalt med forælderenes indskrænkning af rettigheder?

Vi fremsender også et eksempel på en sagsbehandler, der afskriver et barns sjældne handicaps under påskud om at det har fagligheder uden den specialiserede indsigt udtalt, som bilag B. Dette kan forælderen ikke tjekke, jf. rammerne i bilag A. Ved aktindsigtsanmodning om disse faglighedens udtalelser, så fandtes disse udtalelser ikke. Dog fortsætter sagsbehandleren i sagerne ofte som har barnet ikke disse diagnoser og foranstalter derfor ikke støtte hertil. Dette oplever mange af vores medlemmer ske med deres anbragte børn, der sammen med den manglende specialiserede støtte mistrives og går tilbage i udvikling. Herefter misbruges mistrivlsen hos barnet til at argumentere for fortsat adskillelse af barn og forældre.

Kommuner skal ikke kunne fjerne støtten til et barns handicaps under en anbringelse af barnet. De børnefaglige undersøgelser er ingen sikring, da denne udfærdiges af samme forvaltning, der afskriver barnets diagnoser. Vil Social- og Indenrigsministeren sikre børns specialiserede støttebehov ved at forpligte forvaltningerne på, at de skal samarbejde med barnets speciallæge og øvrige fagligheder under anbringelsen?

40 procent af anbragte børn får ikke deres 9. klasses afgangseksamen, og vi som forening kan se en sammenhæng med, at mange af disse unge har ubehandlede handicaps. Det økonomiske råderum til børnenes handicaps går til mennesker med profit for øje, på ryggen af sårbare børn med handicaps.

Vi anbefaler forældre til børn med handicaps at søge støtte via netværk, fonde eller kirken. Det er alt for farligt at søge hjælp via kommunerne. Kommunerne vil meget gerne bestemme hvad børn skal fejle, hvilken behandling de skal tilbydes og makker forældrene ikke ret, så får de tvangsadskilt deres barn fra sig.

Stigmatiserende omtale fra Social- og Indenrigsministeren

I forhold til at høre Social- og Indenrigsministeren gentage forfærdelige historier om uegnet forældre til anbragte børn, så vil vi som forening gerne have tal på hvor mange sager, hvor:

- En forælder i Danmark har sat et barn på en kogeplade og årstal herfor?
- En forælder i Danmark har fyldt køleskabet med øl i stedet for mad og årstal herfor?

Hvis Social- og Indenrigsministeren ikke kan fremkomme med disse eksempler, som Social- og Indenrigsministeren fremsagde den 13/5 2020 i Folketingssalen, så vil vi som forening gerne have en undskyldning for injurier, der udelukkende skaber fjendebilleder og gør det svært for forældre til anbragte børn at være en del af samfundet.

Vi kender i foreningen ingen forældre, der har gjort disse horrible ting. Men vi hører mange sager omhandle at forvaltningen vil styre hvad forældrene skal synes, føle, tænke og gøre. Vi bidrager gerne Socialudvalget med hvad 90 procent af sagerne omhandler, hvilket ikke er de sager Social- og Indenrigsministeren nævner. At fremhæve sjældne sager og ville skabe en horribel retstilstand for danske familier, er vildledende, stigmatiserende, dæmoniserende og ikke en Socialminister værdig. En Socialminister taler de svage i samfundets sag. Havde vi en reel opposition, så ville Socialordførerne kalde Social- og Indenrigsministeren ud på disse grimme stigmatiserende historier og minde om hvad flertallet af anbringelser omhandler. Det har Kommunerne Landsforening opgjort.

Sammenfattende

Vi vil som forening anbefale alle partier i Socialudvalget til at indkalde til et åbent samråd om dette vigtige emne, for at gennemgå ovenstående. Vi kan ikke helt forstå, at der ikke er blevet indkaldt til samråd herom med barnets støttebehov i fokus. Der er tale om sårbare børn med handicaps, som spekulanter har misbrugt som en handelsvare og omsorgssvigtet i statens varetægt. Altså ikke en tøddel bedre end Godhavnsdrengegenes horrible historier om vanrøgt, misbrug, mishandling og uværdig opbevaring. Det er nemlig de ting det afføder, ikke at have de rette redskaber til børn med handicaps.

Vi ser i Foreningen Klip – Forældre til anbragte børn frem til svar fra Social- og Indenrigsministeren.

Venlig hilsen

Kristina Kiettelmann Jensen

Bestyrelsesmedlem i Foreningen Klip – Forældre til anbragte børn